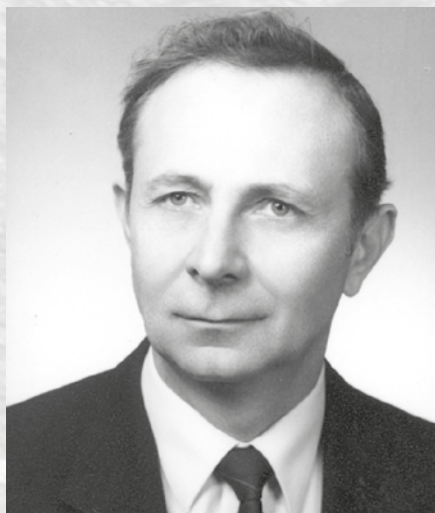

Búcsú dr. Pordán Mihálytól

Szerkesztőségünk szomorú szívvel búcsúzik Pordán Mihály úrtól, aki 81. évében váratlanul távozott az élők sorából.

1932-ben született Bakonybélen. E bencés apátságú faluból egyenesen vezetett az út a pápai bencés gimnáziumba, ahol 1950-ben érettségizett. A miskolci műegyetemen 1954-ben kapott gépészmérnöki diplomát, de már hallgatóként mint demonstrátor dolgozott Zorkóczy professzor tanszékén, ahol elsősorban a hesztés és hőkezelés területe érdekelte. 1954–1961-ig a pápai Elekthermaxnál technológiai, szerkesztési, majd tervezési területen dolgozott. Beszélgetéseink során elmondta, hogy az 1952-ben vidékre telepített, több mint 1000 embert foglalkoztató, sorozatgyártást folytató, tőkés exportra gyártó vállalatra és természetesen a pápai otthoni környezetre ma is szeretettel emlékszik vissza.

1961–1971 között a járműgyártás győri fellegvárában, a Rába Magyar Vagon- és Gépgyárban dolgozott, a technológiafejlesztési területen végigjárva az összes lépcsőfokot, egészen a fejlesztési főmérnökség vezetéséig. Az akkori futómű-, motor-, hőkezelő-, kovács- és szerszámüzemi fejlesztések, mintegy 160 mérnök és technikus alkotta csapatban, a hazai és külföldi autógyártási ismeretek, tapasztalatok összegyűjtését tették lehetővé. 1971–1975-ig az Ikarus, majd Autókut fejlesztési mérnöke, irodavezető-helyettese volt a járműipari technológiai fejlesztési területén. 1975-től 1992-ig, nyugdíjazásáig a győri főiskola tanárként alaptchnológiákat, majd javítástechnológiát tanított. A főiskolai évek során számos kutatási-fejlesztési téma kezdeményezője, vezetője volt. Célgépeket tervezett például a móri Ikarus ülésgyártáshoz, kiemelt téma volt a Prága váltó felújítása. A doktori disszertáció témája a haszonjármű-fékszerkezetekhez kapcsolódik. A Széchenyi István Főiskola Autógépész Tanszék vezetőjeként ment nyugdíjba.

Nyugdíjasként a Knorr Bremse Kft. felkérésére egyike azoknak, akik az egész országban a felhasználói féklőadásokat tartják.

Pordán úr nyugdíjas éveiben, a Szaki, Autószaki, majd az Autótechnika, de a Karosszéria és a Szaki-tanuló szerkesztőség nagy szerencséjére, igazi szakíróvá vált. Nehéz találni olyan embert, aki életét a járműgyártási csúcstechnológiák – mert volt ilyen Magyarországon hazai vállalatoknál – bevezetésének és a termelés élvonalában töltötte. Talán csak ő volt egyedül. Igazi

mérnökember volt, aki nyugdíjasként, rendkívül aktív szakíró lett. A gyártástechnológia számos ágában vagy haszongépjármű-fékekben, korábbi munkáinak szakterületén, Ő volt a hiteles hely, lapjainkat a szakemberek számára alapvető szakirodalmi forrássá tette. Minden más területen, mert sok más műszaki anyag feldolgozására kértük, rendkívüli alaposága, igényessége tette értékkessé a témák komplex feldolgozását. Egy cikktéma feldolgozása, körüljárása, szakmai élet-tapasztalataival való ötvözése minden percét lekötötte, de életében minden más műszaki kérdés megoldásában azonosult a szakmájával, ez jelentette számára – nem is kötelező munka, hanem hobbi szinten – az élet értelmét is.

Imponáló az X-Meditor Lapkiadó szakmai folyóirataiban megjelent cikkeinek a száma: 366 publikációja jelent meg. Olyan írások, melyek a gyakorlati szakembereknek adnak új ismeretet, tudást. Emlékét ezek is még sokáig élően őrzik, hiszen egy-egy témában kutatva biztos, hogy cikkeire találnak, és letöltik azokat. Egy szakkönyvet írt 1986-ban szerzőtársával, dr. Kosaras Csabával: Tehergépkocsi és autóbusz-főegységek felújítási technológiája. Igazi kézikönyv, ma az antikvárok keresett ritkasága, minden részlete kipróbált, ellenőrzött, melyből valóban munkainformációkat lehet nyerni. Jó volt vele dolgozni! Egyrésztől józúeket beszélgetni, elmélyülni szakmai kérdésekben, megvitatni dolgokat. Másrésztől számára az adott szó, a határidő szent volt. Amit megígért, arra bizton számítani lehetett.

Fájó szívvel búcsúzunk, emléked megőrizzuk!